

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพรหมโลก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

ตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดการและควบคุมปัญหาด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนมีสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ โดยกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่น

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพรหมโลก และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ ประกอบกับ มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ กำหนดให้ท้องถิ่นออกข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อกำหนดส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพรหมโลก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลพรหมโลกว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพรหมโลก และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ตลอดจนกำหนดมาตรการต่างๆ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลพรหมโลก โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลพรหมโลก และโดยความเห็นชอบของผูวราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลพรหมโลก เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลพรหมโลกได้เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลพรหมโลก

ข้อ ๓. บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕. ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองการดูแลเอาใจใส่บำรุงตลอดจนการให้อาหารเป็นอาจิณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุมดูแลเป็นการชั่วคราว รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลพรหมโลก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖. ให้สัตว์ดังกล่าวต่อไปนี้ เป็นสัตว์ที่ต้องมีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลพรหมโลก

(๑) ช้าง

(๒) ม้า

(๓) โค

(๔) กระบือ

(๕) สุกร

(๖) แพะ

(๗) แกะ

(๘) ห่าน

(๙) เป็ด

(๑๐) ไก่

(๑๑) สุนัข

(๑๒) แมว

(๑๓) งู

(๑๔) จระเข้

(๑๕) นก

(๑๖) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจาก

กรมป่าไม้

ข้อ ๗. ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๖ บริเวณภายในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลตำบลพรหมโลก

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใดๆ ที่เทศบาลตำบลพรหมโลกประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยงโดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

และความในวรรคหนึ่งไม่ใช้แก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณีโดยได้รับอนุญาตจากเทศบาลตำบลพรหมโลก หรือการขยายพันธุ์

ข้อ ๘. เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลพรหมโลกให้นายกเทศมนตรีตำบลพรหมโลกมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๖ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๗

ข้อ ๙. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยของวิญญูชนพึงกระทำแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอมีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงหรือสัตว์นำเชื้อโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นคาวและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) ต้องจัดให้มีการฉีดวัคซีน และการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้กับสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม อีกทั้งไม่นำสัตว์มาถ่ายมูลในที่หรือทางสาธารณะ กรณีเป็นสัตว์ร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะการเพื่อการที่ระบุไว้ในข้อ ๗ วรรคสอง

(๗) ให้ความคุ้มครองแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนโดยรวม

(๘) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลพรหมโลก

ข้อ ๑๐. ในกรณีมีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการแยกสัตว์ไว้ต่างหาก และแจ้งให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเทศบาลตำบลพรหมโลกทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑. กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนตามเทศบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย สามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลพรหมโลก แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ข้อ ๑๒. กรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตาม ข้อ๑๑. เจ้าของสัตว์ต้องชำระค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ เทศบาลตำบลพรหมโลกตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง และต้องชำระค่าปรับในอัตราตัวละสองร้อยบาท แต่รวมค่าปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทต่อหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๓. กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจ เทศบาลตำบลพรหมโลก ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๕. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งแห่งเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ ตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๑๖.ให้นายกเทศมนตรีตำบลพรหมโลก รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายรณชัย คีรีเพชร)

นายกเทศมนตรีตำบลพรหมโลก

๑.๑๓

เห็นชอบ

(นายเอกชัย สุนทร.)

นายอำเภอพรหมคีรี ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช